

מרגש: האנשים שהרב הבר הציל את חייהם נחשפים

מאחורי כל אחת מתרומות הכליה שתיווך הרב ישעיהו הבר זצ"ל, מסתתר סיפור של תורם מופלא ושל מושגל שקיבל את חייו במתנה. מקבץ סיפורים מרגש עד דמעות

דברים רבים נאמרו אחר מיטתו של הרב ישעיהו הבר זצ"ל, שהסתלק לעולמו בדמי ימיו, אך דומה כי דווקא סיפוריהם המרגשים של תורמי הכליות מהעת האחרונה, משקפים יותר מכל את הפעילות המופלאה שהוא ניהל במשך השנים, בסיועה הצמוד של אשתו שתי'.

תורמי הכליות, כפי שחלקם מעידים על עצמם, כלל לא ששו להזדהות, אלא עשו זאת במטרה אחת ויחידה – להפיץ את המסר של חשיבות התרומה, להעלות את המודעות לנושא ולהוסיף עוד ועוד תרומות בעם ישראל. מרגש לראות כי בין השורות של הסיפורים, שכל אחד מהם מתעד מקרה מופלא ומיוחד במינו, מוזכרים גם תיאורים נרגשים על הרב ישעיהו הבר, אשר הקפיד לבוא ולבקר כל אחד מהחולים ומהתורמים לאחר התרומה בבית החולים, ועל אשתו רחל, שבאופן קבוע הייתה מתפללת בערב שבת, על יד הנרות, על כל החולים והתורמים שעומדים לעבור ניתוח בשבוע הקרוב.

חילי טרופר: "רואה שליחות, דווקא נחבר ננסת"

אחד התורמים שסיפורו נחשף הוא חבר הננסת חילי טרופר. טרופר ציין כי כבר שנים שחולפת במוחו המחשבה לתרום, אך הוא לא העלה בדעתו להתחיל בתהליך לפני שוויאד שאשתו רגועה. לכן יזם פגישה עם הרב הבר, אליה הם הגיעו יחד. "אשתי העלתה בפגישה את כל השאלות והחששות שהציקו לה. הרב השיב לה בנחת, והסביר בצורה המקיפה ביותר. אחר כך הוא הפנה אותנו לשיחה עם כמה נפרולוגים ידועים, שנתנו לנו מידע מעמיק. אשתי אמנם המשיכה לדאוג, באופן טבעי, אך אחרי שקיבלה מענה לכל שאלותיה, היא נתנה את אישורה בלב שלם, וכך נכנסתי לתהליך".

לדבריו של טרופר, בשלבים הראשונים הוא העדיף שלא לשתף כמעט אף אחד בתהליך התרומה. "ידעו על כך רק ההורים משני הצדדים והילדים, וכן בני גנץ ויו"ר הצוות שלי. מעבר

לכך העדפתי שלא לשתף אף אחד. הרגשתי שאני מעוניין לעבור את התהליך בשקט ובביטחון. רק כמה ימים לפני התרומה, כשכבר היה ברור שהיא בעזרת השם תצא לפועל, שיתפתי גם את בני המשפחה המורחבת יותר".

לשאלה איך הצליח, כחבר ננסת, לפנות זמן בתקופה כה עמוסה, הוא הסביר: "בפגישה הראשונה עם הרב הבר הבהרתי לו שיש לי חודש וחצי בלבד עד הניתוח, כי חודשיים וחצי לאחר מכן היו צפויות בחירות. הרב אמר לי שבדרך הטבע לא נראה לי שזה אפשרי, אבל אני התעקשתי. בבית החולים הדסה היו מודעים לכך שאני לחוץ, ולכן אפשרו לי ימים מרוכזים של בדיקות, מה שזירז את התהליך. גם מצדי עשיתי השתדלות מיוחדת, ובכל פעם שידעתי שיש לי בדיקה פיניתי מיד את כל המחויבויות האחרות. ראש הצוות שלי ידע שאני תורם, והוא עזר לי בבניית מערכת מתאימה. בסופו של דבר קבעו לי את הניתוח חודש בדיוק לפני הבחירות, מה שמבחינתי היה מושלם".

מי שזכה לקבל כליה מתוך הכנסת הוא יהודי כבן שישים, מסעוד במקצועו, שלפני כשנה וחצי קרסו כליותיו באופן בלתי צפוי והוא נאלץ להתחבר למכונת דיאליזה בכל לילה למשך תשע שעות, מה שהשבית אותו לגמרי ופגע בו גופנית ונפשית.

הידיעה על כך שחבר ננסת תרם כליה עשתה לה כנפיים, ושעה קלה לאחר שהסתיים הניתוח כבר רעשו הרשתות החברתיות. "הרב הבר סיפר לי שאחרי שנודע סיפור התרומה שלי,

הגיעו אליו הרבה מאוד פניות. גם אני קיבלתי טלפונים מאנשים שביקשו לשמוע את הסיפור מכלי ראשון, לברר פרטים ולספר לי שגם הם שוקלים לעשות זאת", אמר טרופר. "זכיתי דווקא כחבר ננסת, הסיפור שלי חצה מגזרים, והפך את תרומת הכליה לנגישה וקרובה לכל חלקי האוכלוסייה".

המושתלים: "הרב הופיע כמו מלאך משמיים"

אחד ממקבלי הכליות הוא ילק איינאו, חולה דיאליזה לשעבר, שגילה את מחלת הכליות בהפתעה מוחלטת בגיל 28. מאותו יום הוא נאלץ להתחבר לדיאליזה שלוש פעמים בשבוע. "לא יכולתי לעבוד או ללמוד, לא עשיתי כמעט כלום", הוא אמר. "במשך ארבע פעמים בשבוע נדרשתי להגיע לבית החולים כדי להתחבר לדיאליזה למשך ארבע שעות, בכל פעם הוציאו לי מהגוף בערך שלושה ליטרים של נוזלים. הייתי חוזר מותש והולך לישון. לא הייתי מסוגל כמעט לזוז, את רוב המאכלים היה אסור לי לאכול, ובכל יום היה מותר לי לשתות ארבע כוסות מים בלבד. בימי הקיץ החמים הייתי נמנע לגמרי מלצאת לשמש, כי ידעתי שזה יצמיא אותי, ולא אוכל לשתות".

באחד הימים, כשילק ישב במחלקת הדיאליזה, באחד מן הטיפולים הנצחיים, ניגש אליו מישהו מהצוות וגילה את אוזנו בדבר קיומו של ארגון "מתנת חיים". "הוא המליץ לי לפנות לארגון, וכבר באותו ערב יצרתי קשר וקבעו לי פגישה עם הרב הבר".

ילק סיפר: "אין לי מילים כדי לתאר את הרב, הוא היה ממש מלאך שאלוקים שלח. כבר מהרגע הראשון שפגשתי אותו הוא נתן לי כל כך הרבה תקווה ועידוד. הוא לא הבטיח כלום, אבל אמר שיש עדיפות לצעירים וכן לכאלו שעוברים טיפולי דיאליזה, לכן ייתכן שהוא יצליח להתאים לי תורם. סיימנו את הפגישה כשהוא הבטיח שאם ימצא תורם עם התאמה, יבוא אלי. יצאתי עם תקווה חדשות, פתאום האמנתי שהחיים שלי יכולים להימשך, שעוד יכול להיות טוב".

את התרומה הוא קיבל לבסוף כעבור שנה, כאשר התורם שלו הוא יהודי הצעיר ממנו בשנתיים, אב לחמישה ילדים. "כששאלתי אותו מה חסר לו בחיים ולמה הוא החליט לתרום לי, הוא השיב לי בפשטות: 'אני אדם דתי, ומאמין שמוטל עלי לגמול חסד ולתת מה שאני יכול'", סיפר ילק, ואף הוסיף: "אני חייב לציין שאני מעריץ שלו ושל אשתו, הם אנשים מיוחדים. אין לי מילים כדי לתאר את גודל המעשה שלהם, כל מילה שאגיד רק תקטין ממנו".

ילק: "הוא היה ממש מלאך שאלוקים שלח. כבר מהרגע הראשון שפגשתי אותו הוא נתן לי כל כך הרבה תקווה ועידוד"

הרב הבר זצ"ל, אשר היה מקורב לכל אחד מהתורמים וליווה אותו לפני ואחרי התרומה, ולא פחות מכך – שמר על קשר הדוק גם עם המושתלים ודאג לרווחתם, עשה את כל הפעילות הזו מבלי לקבל רווח כספי. "רק לצורך הצלת חיי אדם", כפי שהגדיר זאת לא פעם. יהי זכרו ברוך.